

[Miljøministeren]

Det er faktisk tankegangen i forslaget, og den håber jeg meget vi kan bære frelst igennem udvalgsarbejdet, og vi medvirker meget gerne til dette arbejde.

Aage Brusgaard (FP):

Jeg vil lige starte med ministeren, som nævnte, at der sikkert var flere tilfælde end dem, der blev nævnt her, og det vil jeg da give ministeren ret i.

Jeg har selv siddet i en kommunalbestyrelse og i et amtsråd i mere end 10 år, så jeg kan da godt nævne en række eksempler fra Viborg Amt, men det er alle eksempler, hvor kommunen og amtet i fællesskab selv har løst problemet, når en virksomhed ikke har kunnet skaffe sig af med skrottet, og det ville ikke nogen garantistillelse kunne have rettet op på. Jeg synes, vi skal passe på ikke at skyde spurve med kanoner.

Nu er vi ved det spørgsmål, som jeg rejste i første runde, og som jeg ikke blev færdig med. Der står på side 7 i lovforslaget: »Sikkerhedsstillelsen skal være stor nok til at dække omkostningerne ved en videretransport og destruktion eller deponering af det til enhver tid værende affald.«

Jeg synes, at der hele vejen igennem kræves en definition af, hvad affald er; det mener jeg vi skal have lidt mere at vide om. Det forlanger jeg ikke i dag, men under udvalgsarbejdet. Er det også jern og metal og direkte jordaffald?

Der står også, at miljøministeren skønner, at det samlede beløb for autoophugningsvirksomheder vil kunne begrænses til en halv million kroner, 500.000 kr., og derfor vil jeg godt spørge, om man virkelig mener det alvorligt, at man skal til at chikanere 200-300 autoophugere bare for et beløb på en halv million kroner. Det vil koste meget mere i administration, gebyr til sagførere, advokater, banker, forsikringsselskaber osv. at etablere det; jeg mener altså, at det er at skyde spurve med kanoner.

På side 8 står der, at bestemmelsen samtidig indeholder en bemyndigelse for ministeren til at fastsætte regler om, at eksempelvis borgeres og virksomheders oplysninger om affald og lign. til de kommunale myndigheder skal ske på eksempelvis edb-læsbart materiale. Jeg vil godt spørge – men det er ikke noget, ministeren behøver at svare på nu – hvad ministeren mener med, at han skal have private borgeres

oplysninger om det her, for det forstår jeg ikke rigtig.

Afslutningsvis vil jeg af hensyn til dem, der ikke har fået alle kopierne, lige nævne, at vi har fået et brev fra genvindingsbranchen, hvoraf vi kan se, at Miljøministeriet den 10. januar i år har sendt forslaget til høring i Genvindingsbrancherådet. Organisationen skulle svare senest den 14., og når vi må regne med, at de har modtaget udkastet den 11., vil det sige, at de altså har haft 2-3 dage til så komplekst et lovforslag. Det vil jeg godt sige er uanstændigt over for virksomheder, der skal leve af at virke og producere.

Det høringssvar, der trods alt er kommet, vil jeg lige omtale, så ministeren ikke kan sige, at det bare er os, der er negative. Det er de, der rent faktisk har med dette at gøre, også. Ministeren og ministerens embedsmænd har aldrig selv skullet leve af det her, de har aldrig selv været ude en frostklar nat og skille en gammel bil ad eller hente gamle selvbindere, akkumulatører og den slags. Jeg har selv haft et autoværksted i mange år og ved derfor, at disse folk går ude i regn, sne, slud og blæst og gør vores dårlige samvittighed god ved at genanvende alt det, vi smider væk.

Men i høringssvaret står altså, at som reglerne om sikkerhedsstillelse foreligger i det andet høringsudkast, finder Genvindingsbrancherådet derfor, at der er tale om lovsjusk. Regler og bemærkninger hænger helt enkelt ikke sammen, og det helt centrale begreb affald er tilfaldt alle mulige betydninger, hvilket yderligere må sammenholdes med, at der aktuelt pågår en diskussion i EF for at opnå et mere entydigt affaldsbegreb.

Det vil altså sige, at vi også lige må høre, hvad EF rent faktisk siger til det, og det er noget af det, vi vil stille spørgsmål om i udvalget.

Men nu lyser den røde lampe igen, så jeg vil sige tak.

Miljøministeren (Svend Auken):

Det er rigtigt, at det kan være svært at give en entydig definition på, hvad affald er. Jeg mener imidlertid, at vi i Danmark er ret tæt på det, og jeg tror ikke, at det i praksis vil give anledning til de store vanskeligheder i denne sammenhæng.

Så skal jeg sige til hr. Aage Brusgaard, at den korte frist, som blev givet, var, fordi det